

Полювання в заповідниках не буде

Таке спільне рішення прийняли народні депутати й активісти громадських природоохоронних організацій

54

На початку квітня члени Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи одноостанно проголосували проти проекту закону про внесення змін до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» (щодо екологічного та мисливського туризму). В ньому під виглядом так званого мисливського туризму пропонувалося відкрити полювання в біосферних заповідниках, національних парках, заказниках, охоронних зонах заповідників та інших об'єктах природно-заповідного фонду України.

Члени комітету також підтримали ініціативу народних депутатів Миколи Томенка, Андрія Тягнибока, Олександра Голуба та інших і прийняли проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного та рослинного світу. Цей проект, розроблений Громадою рибалок України та Київським еколого-культурним центром, спрямований на посилення боротьби з браконьєрством, поширенням і рекламою заборонених знарядь у мережі Інтернет, розширює повноваження громадськості.

Це вже четверта спроба групи депутатів протиснути зміни до закону про природно-заповідний фонд України, щоб відкрити полювання в заповідниках та на інших природоохоронних територіях нашої держави. Минулий склад Верховної Ради України тричі відхиляв такі наміри. До того ж ініціатори таких VIP-полювань усіляко маскують відверте знищення птахів і звірів, називаючи це «мисливським туризмом», який, як написано в пояснювальній записці, «сприятиме екологічному вихованню». Замисліться, про яке екологічне виховання може йтися, коли замість фотографування, дослідження, підготовування диких тварин їх намагалися законно... вбивати?

Скажімо, в Дунайському біосферному заповіднику налічується більш як шість тисяч унікальних видів флори та фауни, а також 30 різних типів природних систем. Усе це становить біорізноманіття дельти Дунаю, що дає йому можливість приєднуватися до одного з 200 найцінніших екорегіонів світу. Тому стає абсолютно незрозумілим, чому саме в цьому останньому недоторканому куточку заповідної природи вкрай необхідно розвивати мисливський туризм? Хіба його не можна розвивати в інших мисливських угіддях, які, до речі, займають 80% території України? Звичайно, можна, але до цього доведеться докласти чимало зусиль. Перш за все – відновити популяцію мисливських тварин, раціонально вести мисливське господарство, сприяти відтворенню дичини, здійснювати різні біо- та зоотехнічні заходи. А для цього потрібні час та кошти, не кажучи вже про бажання докласти власних зусиль. Значно простіше прийти на все готове, але не треба забувати, що заповідники й національні парки з їхніми флорою та фауною є національним надбанням українського народу і його в жодному разі не можна віддавати на поталу деяким «слугам народу». За даними Київського екологічно-культурного центру, протягом останніх років належного контролю за полюванням практично не було, що спричинило зменшення всіх видів копитних, водоплавних, рисей в деяких господарствах майже на 70%. А якщо ще й зазіхнути на останні оази нашої природи, то це призведе до безконтрольного знищення всіх диких тварин, а надалі – екологічної катастрофи. Адже неодмінно там, де нині рясніють пташині гнізда, стрибають плямисті оленята та шарудять п'ятчачками смугастики, незабаром з'являться мисливські маєтки й «хатинки», в яких господарі відпочиватимуть після «мисливського туризму», а точніше мисливського свавілля.

Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи провів засідання, на яко-

му депутати одноостанно підтримали проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного та рослинного світу», а саме до восьми чинних законів. А також запропонували заборонити нищити нори, барлоги та гнізда, використовувати тварин як мішені під час навчання стрільби або в змаганнях на найвлучнішого.

Також у Комітеті Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності обговорили законодавчі механізми вдосконалення боротьби з браконьєрством. Новий закон у разі його прийняття дасть змогу ефективніше боротися з торгівлею дикими тваринами й рослинами, порушенням правил охорони та використання заповідних територій.

За словами ініціатора здійснення заходу народного депутата Миколи Томенка, проектом також передбачено зміни до статей 85-1 та 88-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення, згідно з якими пропонується притягувати до адміністративної відповідальності за зберігання та рекламу заборонених знарядь здобування (збирання) об'єктів рослинного та тваринного світу, збільшити розмір санкцій за відповідні правопорушення, розширити перелік осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.

Народні депутати за результатами обговорення ухвалили рішення звернутися до Прем'єр-міністра, міністра внутрішніх справ, голови Державної екологічної служби з пропозицією активізувати діяльність державних правоохоронних і природоохоронних органів, провести широку роз'яснювальну роботу, перевірку місць можливої реалізації заборонених до використання знарядь і засобів браконьєрства, послити охорону водних живих ресурсів. Хоча Верховна Рада два роки тому ухвалила закон, який заборонив увезення, збут і зберігання браконьєрського знаряддя, профільним державним службам не вдається повністю проконтролювати виконання цих норм. Тому в цьому контексті, здається, гостро постає питання насамперед про виконання вже прийнятих законів.

Сподіваємося, завдяки спільним зусиллям народних депутатів і громадськості полювання в заповідниках не дозволять ніколи, а захист довкілля, рослинного й тваринного світу набуде державного значення не лише на папері. А наші онуки та правнуки зможуть насолоджуватися цокотом білки, стрімким польотом дикої качки, перепелиним криком та рохканням кабана не по телевізору або в зоопарку, а на лоні нашої прекрасної природи.